„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każde insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nᵉʳ. 294. Czwartek 19. Grudnia 1807. **Rok wydania 57.**

Ogłoszenie prenumeraty
na
„Gazetę Lwowską“ i „Dodatek tygodniowy“
na rok 1868.

Ceny przedpłaty:

„Gazeta Lwowska“ wraz z „Dodatkiem tygodniowym“:

Na rok cały . . . . 12 złr.
Na kwartał . . . . 3 „
Na miesiąc . . . . 1 „
Numer pojedyńczy Gazety . . . . 5 cent.

Za przesyłkę pocztową:

kwartalnie . . . . 1 złr.

Za inseraty w Gazecie od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należytości stęplowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

☞ W roku 1868 wychodzić będzie co soboty **„Dodatek tygodniowy“**, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej. Osobna prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ bez Gazety wynosi: Na rok cały 4 złr. Za przesyłkę pocztową samego „Dodatku tygodniowego“: kwartalnie 25 cent.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).**

Część urzędowa.

Jego Excelencya Agenor hrabia Gołuchowski nadał stypendyum ustanowione przez gminę miasta Skawiny w kwocie 50 złr. a. w. w moc osobiście przysługującego mu prawa, Franciszkowi Irzyńskiemu uczniowi III. klasy gymnazyalnej w Krakowie, z powodu, iż zadawalniające w naukach robi postępy, a owdowiała matka jego na posiadłości 4 morgowej prócz syna Franciszka pięcioro dzieci ma do utrzymania.

We Lwowie dnia 18. grudnia 1867.

Jego Excelencya Agenor hrabia Gołuchowski nadał dwa stypendya ustanowione przęz gminę miasta Tarnopola. każde po 120 złr. w. a. w moc do osoby Jego przywiązanego prawa starozakonnemu Eliaszowi Stein, uczniowi 5. klasy gimnazyalnej w Tarnopolu ze względu na jego ubóstwo i celującego postępu w naukach jest bowiem pierwszym między czterdziestu siedmioma współuczniami, — i

Stanisławowi Kwiatkowskiemu, uczniowi 6. klasy gimnazyalnej w Tarnopolu z powodu, iż jest sierotą bez najmniejszego majątku i zadawalniające robi w naukach postępy.

We Lwowic, dnia 18. grudnia 1867.

Ogłoszenie.

Ponieważ sprawy serwitutowe w powiatach Kołomyjskim i Horodeńskim stanowiących obręb c. k. komisyi lokalnej Nr. I. w Kołomyi są na ukończeniu, przeto przekazują się tejże komisyi sprawy serwitutowe i indemnizacyjne powiatu Nadworniańskiego, a ten ostatni wyłącza się z obrębu należącego do c. k. komisyi lokalnej w Stanisławowie. Zmiana ta wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1868 r.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 15. grudnia 1867 r.

Część nieurzędowa.

Odroczenie rady państwa wkrótce już nastąpi, skoro tylko izba panów uchwali ugodę z Węgrami, co prawdopodobnie w piątek albo w sobotę w tym tygodniu nastąpi, i skoro tylko cislitawskie ministerstwo będzie utworzone. W kołach deputowanych chciano powziąść wiadomość, jak długo to odroczenie trwać będzie i dlatego zostali kanclerz państwa i minister finansów zaproszeni na posiedzenie komisyi budżetowej w dn. 14. b. m. gdzie ich interpelowano, kiedy rada państwa po tej przerwie posiedzeń z powodu świąt znowu się zbierze. Kanclerz odpowiedział, że jeszcze nie miał sposobności rozważyć tej kwestyi, prosi jednakże, żeby zgromadzenie objawiło mu w tej mierze swoją opinię. Br. Becke oświadczył, że z powodu trudnej pracy nad ułożeniem budżetu zawieszenie posiedzeń rady państwa na czas dłuższy jest dlań pożądanem. Większość komisyi a mianowicie deputowani Berger, Banhans i Kuranda dowodzili, że cała nowa konstytucya jest tylko teoryą i że chodzi przedewszystkiem o to, żeby ją w praktykę wprowadzić. Od roku 1865 nie było żadnego konstytucyjnego budżetu, trzeba więc przedewszystkiem taki budżet zawotować. Dep. Kuranda dowodził, że gdyby zwołano krótką sesyę sejmów krajowych, dla uchwalenia budżetów krajowych, toby przez to małe tylko osiągnięto korzyści.

Opozycya narodowa w Czechach i w Morawii będzie zakładać wszelkie możliwe protestacye przeciwko temu co się stało i będzie się starać zmarnować na niczem czas na sejmie. Gdyby pozostawiono radzie państwa tyle czasu, żeby mogła załatwić budżet i ustawę o wyznaniach, toby można z początkiem kwietnia powołać sejmy na dłuższą sesyę i postawić je w możności skorzystania z rozszerzonej ich kompetencyi. Większość komisyi podzieliła najzupełniej to zdanie, tylko deput. Zyblikiewicz przemawiał za tem, żeby zwołać krótką sesyę sejmów krajowych dla zawotowania budżetu.

Na temże posiedzeniu komisyi budżetowej przyjęto przedłożenie rządowe względem dalszego poboru podatków i danin i względem opędzenia wydatków państwa na czas od 1. stycznia do 1. maja 1868 z tą tylko zmianą, że żądane przyzwolenic tylko na trzy miesiące ma być udzielone. Sprawozdawcą obrano deput. Dr. Plenera.

Podług doniesienia „Reichsraths-Korespondenz“ krążą w kołach deputowanych takic wersye o przyszłem postanowieniu rządu co do rady państwa: Teraźniejsza rada państwa ma z końcem tego tygodnia ukończyć swoje czynności, w pierwszych dniach stycznia zaś mają się zebrać delegacye, aby przedewszystkiem uchwalić budżet państwa, gdyż dopiero po ukończeniu tej pracy będzie mógł cislitawski minister finansów przedłożyć radzie państwa zupełnie dokładny budżet dla krajów z tej strony Litawy, podczas kiedy przy dalszem trwaniu teraźniejszej sesyi rady państwa obrady nad budżetem już z tego powodu nie byłyby na czasie, ponieważ obecnie nie można jeszcze dokładnie obliczyć budżetu na r. 1868.

Na posiedzeniu węgierskiej izby deputowanych w d. 16. b. m. minister skarbu Lonyay przedłożył dwa projekta ustaw względem przedłużenia ministerstwu pełnomocnictwa do poboru podatków na następny kwartał i względem zwrotu opłaty celnej i podatku konsumcyjnego od cukru i napojów spirytusowych wywożonych za granicę. Obadwa te projekta będą przekazane komisyi finansowej do obrady przygotowawczej. Następnie rozpoczęła się debata specyalna nad ustawą względem długu państwa i cała ustawa została przyjęta z nieznacznemi zmianami; poczem przystąpiono do rozpraw nad ustawą względem przymierza celnego i handlowego.

Oprócz zmian proponowanych przez komisyę centralną odczytano i nowsze które minister handlu złożył dziś na stole izby a które odpowiadają zmianom przedsięwziętym w Wiedniu.

Debatę jeneralną rozpoczął minister handlu wyjaśniając korzyści niniejszego projektu ustawy względem przymierza celnego i handlowego.

„Gazeta wiedeńska“ zaprzecza stanowczo pogłoskom jakoby miała być przedsięwziętą nowa operacya pożyczkowa na cele wojskowe i jakoby zamierzono podwyższyć podatek od kuponów.

„Dresd. Jour.“ ogłasza w dosłownem brzmieniu cyrkularz wystosowany dn. 20. listopada przez br. Friesen do dyplomatycznych reprezentantów Saxonii za granicą:

„Zostałeś Pan już uwiadomiony o tem, że rząd Cesarza Francuzów wystosował także do królewskiego rządu saskiego zaproszenie na kongres, który został przez Francyę proponowany dla uregulowania kwestyi włoskiej. Ponieważ poseł Cesarza uwiadomił mię prywatnie już przed oddaniem urzędowem zaproszenia o wstępie tegoż, więc byłem w możności zasięgnąć już naprzód rozkazy Jego król. Mości względem tej sprawy. Na mocy tego polecenia wyraziłem baronowi Forth-Rouen przy oddaniu zaproszenia podziękowanie za to i życzenie Jego król. Mości, aby usiłowaniom cesarskiego rządu francuskiego powiodło się w sposób słuszny uporządkować stosunki Włoch, oświadczyłem jednak równocześnie, że Jego król. Mość nie może stanowczego w tej sprawie powziąść postanowienia, aż pokąd nie porozumie się ze swojemi sprzymierzeńcami, czy w obec tej kwestyi północno-niemiecki związek wystąpi jako taki, gdyż w tym razie Saxonia podług art 11. konstytucyi związkowej, będzie reprezentowaną przez prezydium, jako przez prawny organ związku w stosunkach zewnętrznych i osobna jej reprezentacya jest niepotrzebną. Zapytywałem następnie w Berlinie o zapatrywanie się tamtejszego rządu w tej sprawie i odpowiedziano mi, że jeżeli w ogóle kongres przyjdzie do skutku, to nie wezmą w nim udziału Prusy same lecz północno-niemiecki związek jako całość przez swój konstytucyjny organ t. j. przez prezydyum związku. Skutkiem tego odpowiedziałem już ustnie br. Forth-Rouen, że Saxonia w takich okolicznościach i ponieważ przez związek wspólnie będzie reprezentowaną, nie może obok tej reprezentacyi wysyłać innej i weźmie udział w kongresie tylko w charakterze członka północno-niemieckiego związku przez

konstytucyjny organ tegoż. Upraszam tedy Pana, żebyś zawsze wyrażał się w myśl tego objaśnienia i prostował nieporozumienia, jakieby zajść mogły względem naszego postępowania z powodu niezupełnie dokładnych doniesień niektórych dzienników.

Pod napisem: „Przymusowa sprzedaż dóbr w kraju zachodnim“, to jest w Litwie, zamieszcza „Sewernaja Poczta“ postanowienie rady ministrów przez Cara z d. 21. października (3. listopada) 1867, przepisujące, w jaki sposób odbyć się ma sprzedaż przymusowa dóbr polskich dotąd dobrowolnie niesprzedanych, a w razie braku nabywców, jak dobra te mają być zabrane na skarb, który właścicielom ich wypłacać będzie po 5% od ceny szacunkowej. „Sew. Poczta“ poprzedza ten ukaz następującemi słowy:

Przymusowa sprzedaż dóbr w kraju zachodnim.

W najwyższym rozkazie z d. 10. (22.) grudnia 1865 r., ogłoszonym w ukazie rządzącego senatu z d. 31. grudnia t. r. (11. stycznia 1866 r.), między innemi postanowiono, że gdyby niektóre z ulegających na mocy tego najwyższego rozkazu obowiązkowej sprzedaży lub zamianie, dobra w zachodnim kraju nie były sprzedane lub zamienione w zakreślonym dwuletnim terminie, więc po upływie tego terminu takowe dobra mają być oszacowane w sposób przepisany dla szacowania dóbr rządowych, obecnie sprzedawanych w zachodnich guberniach, a następnie wystawione na publiczną licytacyę na rzecz właścicieli, która poczynać się ma od sumy szacunkowej z zachowaniem przepisów, objętych w art. 22, 23, 24 i 25 najwyżej zatwierdzonego w dniu 5. (17.) marca 1864 r. postanowienia o ułatwieniach kupna dóbr w zachodnich guberniach. W razie zaś bezskuteczności licytacyi, pomienione dobra mają być zajmowane na skarb w sumie szacunkowej, przy wyznaczeniu z tej sumy na rzecz byłych właścicieli 5% rocznego dochodu. W wykonaniu tej najwyższej woli, jenerał-gubernatorowie północno i południowo-zachodnich gubernii rozesłali ogłoszenia o dobrach ulegających przymusowej sprzedaży z licytacyi, w razie jeżeli nie będą sprzedane do 10. grudnia 1867 r. przez samych właścicieli.

Tymczasem, co do sposobu sprzedaży tych dóbr z licytacyi, ministerstwo dóbr rządowych, za porozumieniem się z miejscowymi jenerał-gubernatorami, przedstawiło swe wnioski komitetowi ministrów. Po rozpatrzeniu tego przedstawienia, komitet uchwalił następujące w tej mierze przepisy:

1) Po upłynieniu 10. grudnia 1867 r. dwuletniego terminu zakreślonego dla dobrowolnej sprzedaży położonych w zachodnim kraju dóbr tych właścicieli, dla których takowa sprzedaż, na mocy najwyższego polecenia 10. grudnia 1865 r. jest obowiązkową, wszelkie pozostałe nie sprzedane takie dobra wystawione być mają od stycznia 1868 r. na publiczną licytacyę, podług sporządzonych inwentarzy i taksacyi, o czem zarządzoną być ma powtórna publikacya w miesiącu grudniu 1867 r., z wykazaniem, jakie mianowicie dobra i kiedy będą licytowane, oraz z wyszczególnieniem wszelkich wiadomości dotyczących sprzedawanych dóbr.

2) Ulegające takiej sprzedaży dobra pozostają od 10. grudnia 1867 r. do daty oddania ich nabywcom, w zawiadywaniu dotychczasowych właścicieli, pod dozorem miejscowych pośredników polubownych i policyi, aby właściciele nie mogli zmniejszyć wartości dóbr przez usunięcie należących do tychże ruchomości, jako to: inwentarzy, narzędzi gospodarskich i wszystkiego wniesionego do opisu i szacunku dóbr, tudzież przez sprzedaż lasu na wyrąb albo budowli na rozebranie, i tym podobne rozporządzenia.

3) Przy wprowadzeniu nabywcy w posiadanie dóbr sporządzony być ma za podpisem obecnych osób akt poświadczający, że wszystko wyszczególnione w inwentarzu i oszacowaniu oddanem zostało całkowicie, a gdyby co brakowało lub okazało się uskodzonem, w takim razie wartość szacunkowa brakujących przedmiotów, niemniej obliczone zmniejszenie wartości uszkodzonych, potrącone zostaną z sumy szacunkowej.

4) Publiczna licytacya, stosownie do polecenia 10. grudnia 1865 r., odbywać się ma na zasadzie art. 22, 23, 24 i 25 najwyżej zatwierdzonego pod dniem 5. marca 1864 r. postanowienia o ułatwieniach kupna dóbr w zachodnich guberniach, z zastrzeżeniem wszakże, że dobra, które na licytacyi będą nabyte za cenę szacunkową, a które wierzyciele, mający prawo nabywać dobra w zachodnim kraju, nie zgodzą się zatrzymać podług taksy, nie będą wystawione na powtórną licytacyę a pozostaną własnością skarbu, stosownie do polecenia z 10. grudnia, do dalszego rozporządzenia.

5) Na sprzedaż wystawiane być mają tylko grunta pozostałe po wydzielonych włościanom; a pożyczka wykupowa za grunta włościańskie oddaną zostanie właścicielowi, w razie zaś ciążących na dobrach długów obróconą będzie na pokrycie takowych.

6) Jeżeli nie sprzedane na licytacyi dobra zastawione są w zakładzie kredytowym, ten ostatni mocen jest żądać powtórnej licytacyi, na której dobra te przysądzane być mają podającemu najwyższą cenę, na zasadzie ogólnych przepisów przedaży dóbr za długi, chociażby cena ta niższą była od szacunkowej i nie pokrywała całkowicie należności zakładu kredytowego. Podobnież żądać mogą powtórnej licytacyi wierzycieli, których dobra są zastawione, w razie jeżeli na pierwszej licytacyi podaną będzie suma nie pokrywająca całkowitego długu zastawnego i jeżeli wierzyciele nie zgodzą się zatrzymać dobra na własność, albo nie mają prawa nabywania dóbr.

7) Powyższe przepisy nie rozciągają się: a) do dóbr, jakkolwiek należących do osób wydalonych z kraju, ale będących w dożywotniem posiadaniu ich krewnych, skoro tylko dobra te oddane zostały w dożywocie przed 10. grudnia 1865 r., na mocy urzędowych aktów; i b) do dóbr po-jezuickich, o których mają być wydane oddzielne przepisy.

Na protokole komitetu zapadła 21. października 1867 r., własnoręczna Jego Ces. Mości decyzya: „Wykonać.“

Z Florencyi piszą pod d. 11. b. m. Z obrad izb nie można donieść o żadnej stanowczej uchwale jeszcze dotąd. Mowcy opozycyi Villa i towarzysze jego nie wytoczyli żadnych ważnych argumentów i dowodów i odżuwają ciągle tesame sofizmy, któremi opozycyjne dzienniki z „Riformą“ naczele już od tak dawna karmią swoich czytelników. Wielkie wrażenie zrobiła mowa Civininiego, którą miał na jednem z ostatnich posiedzeń. Już to samo, że Civinini, który kilkakrotnie pod Garibaldim walczył, teraz potępia swojego byłego wodza za wyprawę do Rzymu, dawała tej mowie niezwyczajnę wagę. Ale i argumenta, które mowca na obronę postępowania rządu przytaczał wywarły tak silne wrażenie, że gdy Civinini swoją mowę wśród grzmiących oklasków prawicy skończył, izba nie chciała już słuchać żadnego mowcy i zamknęła posiedzenie. Civinini rozpoczął swoją mowę od zapewnienia, że nie należy do żadnego stronnictwa i chciał jedynie rozwinąć swoje zapatrywanie się na kwestyę rzymską, którą traktował obszernie w tym wieku Gioberti i Chazinia, którą Cavour na pole rzeczywistości sprowadził. Rzucił więc najprzód pogląd na cały tok sprawy aż do Aspromonte i do zawarcia konwencyi i oświadczył, że ta konwencya nie dlatego została naruszoną, że sobie tego naród życzył, lecz jedynie dlatego ponieważ się tak podobało Rattazziemu i Garibaldemu. Oni to winni są nowej interwencyi i oni nie uwzględnili tego, że prawo musi być jedno dla wszystkich, a tylko w despotycznych państwach może w tym względzie zachodzić pewna różnica pomiędzy pojedynczemi klasami obywateli. Traktaty mogą być zrywane tylko mieczem, a kto je narusza musi mieć odpowiednią siłę, aby zwyciężyć z orężem w ręku, a biada mu jeżeli zostanie pokonany. Po konferencyi nie spodziewa się Civinini pomyślnych rezultatów i ubolewa nadtem, że trudności coraz się mnożą, tak że trudno będzie Włochom w porozumieniu z Francyą dojść do Rzymu. Nadszedł czas, powiada dalej mowca, że trzeba zerwać z Garibaldyzmem. Cały naród włoski pragnie równie gorąco przyjść w posiadanie Rzymu, ale pomiędzy życzeniem a koniecznością zachodzi różnica. Włochy potrzebują Rzymu do uzupełnienia, ale nie do egzystencyi swojej, mogą bowiem egzystować i bez Rzymu. Aby Rzym otrzymać trzeba koniecznie wzmocnić się naprzód wewnętrznie, trzeba poprawić swoje finanse, zreorganizować armię i ustalić prawdziwą wolność, która objawia się nie w tumultach i demonstracyach ulicznych lecz w równości wszystkich obywateli w obec prawa. „Jeżeli się wewnątrz zorganizujemy, jeżeli zyskamy szacunek Europy i damy tego dowody, że walczymy tylko przeciwko świeckiej władzy papieża, a nie przeciwko kościołowi, wtedy dopiero będziemy mogli pójść do Rzymu za pomocą postępu i cywilizacyi, owych środków moralnych na które wskazuje i rząd w swoim programie.“

Nadeszła do Anglii obszerna relacya jednego z Europejczyków, obecnie w Abissynii uwięzionych, Dra. Blanc'a. Opisuje w niej Króla Teodora, kraj i mieszkańców, oraz przygody więźniów. Abissyńczycy są według niego barbarzyńską tłuszczą pijaków, w wielożeństwie żyjących, a sam Teodor wpół obłąkanym okrutnikiem. Całe jego postępowanie z Europejczykami nie dowodzi w samej rzeczy ani rozsądku, ani logiki, ani godności. Rassama i jego towarzyszy przyjął zrazu nader świetnie; usadowił ich obok siebie pod swoim namiotem, jeździł z nimi na polowanie i w ogóle traktował ich jak najpożądańszych gości. Tak przeszło z półtora miesiąca; aż nagle kazawszy ich do siebie zawołać, rozkazuje zaraz potem w swojej obecności rozbroić ich i do więzienia zaprowadzić. Nazajutrz nowa zmiana: przywołani na nowo posadzeni są po dawnemu obok Króla, który najuprzejmiej z nimi rozmawia, jakby nigdy nic nie zaszło, a tymczasem wyprawia im taką niespodziankę, że konzula Cameron'a i jego towarzyszy, których wyswobodzenie było właśnie celem misyi Rassam'a, każe w oczach tego ostatniego związanych po dwóch przed namiotem oprowadzać. Nazajutrz jeszcze co innego: wszyscy Europejczycy zaproszeni są na audyencyę prywatną; Król Teodor tłómaczy się przed nimi i o przebaczenie prosi: następnie dyktuje p. Flad'owi list do Królowej, który w kilka dni potem do Europy wysłano. Było potem parę miesięcy spokojności; jeńcy mogli się bez przeszkody ze sobą widywać i przestawać: a nawet dzień urodzin Królowej Wiktoryi rozkazał im Teodor uroczyście obchodzić. Po dwóch miesiącach znów burza gorsza od poprzednich. Europejczycy zawezwani są do Debra Tabor, ażeby byli obecni przy mającym się tam wytoczyć procesie politycznym. Przybywszy tam, zaprowadzeni zostają do czarnego namiotu, gdzie im odbierają broń, noże kieszonkowe i wszelkie papiery, jakie tylko kto z nich miał przy sobie; poczem minister Króla złajał ich obelżywie, wyrzucając im to, że według doniesienia abissyńskiego ajenta z Jerozolimy Anglia z Francyą chcą pomagać Turcyi w budowaniu kolei żelaznej przez Sudan! Ów proces, na który zostali zaproszeni, jest to właśnie ich proces, i od tego czasu uważani są za więźniów. Jeden tylko Rassam ma u Króla trochę kredytu, a nawet wolno mu niekiedy użalać się na złe obejście. „Czy ja się z wami dobrze czy źle obejdę, nieprzyjaciele moi powiedzą zawsze, że źle.“ Kiedy indziej znowu powiedział doń: „Nie zważaj ani na moją twarz, ani na moje słowa, kiedy mówię do moich poddanych; lecz patrz na serce moje. Mam ja też swoje cele.“

Kronika.

(Zatajenie płci.) „Czernowitzer Ztg.“ donosi, że dnia 6go b. m. zrana znaleziono w Radowcach pewną starą kobietę, która się spaliła w łóżku. Śledztwo sądowe skonstatowało śmierć przez spalenie skutkiem nieostrożności, a zarazem, że ta spalona kobieta była mężczyzna. Powód tego zatajenia płci, które miało trwać od lat 20, nie jest wiadomy.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 18. grudnia.

Effekta: —·—. Towary: Kmin 100 ℔ wied. 22. Hreczka korzec 140 ℔ 6.90 (bez akcyzy).

R. Lwów, 14. grudnia. (Sprawozdanie tygodniowe.) W ciągu ubiegłego tygodnia mieliśmy z małemi przerwami ciągłe zamieci śnieżne i mróz, który dochodził do — 12° R.

W handlu towarowym z powodu zbliżających się świąt widać większe ożywienie, nadchodzą znaczne transporta towarów kolonialnych i bižuteryi, co zresztą rokrocznie powtarza się o tej porze. Rozsyłanie nafty z Drohobyczy wielce jest utrudnione z powodu złych dróg, a kupcy mający transportować naftę w dalsze strony, nalegają, aby ich przesyłki pierwej wyexpedyowane zostały. Odbyt na naftę jest ciągle dość ożywiony, chociaż pora spekulacyi już właściwie minęła, o tym czasie bowiem handlarze zwykle już mniej zakupują. Naftę rafinowaną, na którą odbyt jest największy, płacono po 14 do 15 złr. — Z Krakowa odchodzą ciągle do Warszawy transporta chleba, odbyt jest znaczny, korzystny, zdaje się więc, że wywóz chleba potrwa przez czas dłuższy, zwłaszcza ponieważ chléb krakowski jest w Królestwie Polskiem bardzo lubiony. Granica pruska jest ciągle jeszcze zamknięta, i dlatego znaczne partye wełny pierwotnie do Wrocławia

przeznaczone. posłane zostały do Wiednia i Berna. Z Bochni odchodzą do górnych Węgier znaczne transporta soli, które zabierają furmani węgierscy wracając do domu po odstawieniu zboża przeznaczonego do Prus. — Z Morawii i Szląska nadeszło do zachodnich obwodów Galicyi kilka partyi spirytusu, a z Czerniowiec do Lwowa kilka większych partyi kukurudzy przeznaczonych do gorzelni w wschodnich powiatach Galicyi. — Z wszystkich miasteczek zachodniej części Galicyi wywożą rozmaite gatunki mięsa do Wiednia dla sprzedaży na targowicy centralnej, i to jest powodem, że ceny mięsa wszędzie u nas idą w górę. Między innemi wywożą także i sarny. Znaczne zapasy cukru rosyjskiego przechodzą ciągle przez Galicyę na Brody.

Handel zbożowy dość jest ożywiony w powiatach bocheńskim i tarnowskim skutkiem nadchodzących ciągle transportów zboża z Węgier, natomiast w wschodniej części Galicyi handel ten porusza się w nader ciasnych granicach. Do Lwowa nadeszło kilka transportów żyta rosyjskiego z Brodów, tudzież koleją Czerniowiecką i posłane zostały do Prus. Na pszenicę mały jest odbyt, zakupują ten artykuł tylko do młynów parowych, których właściciele przekonali się, że korzystniej jest nabywać pszenicę galicyjską jak sprowadzać z Węgier. Młyny parowe w zachodniej części Galicyi lepiej wychodzą zakupując pszenicę węgierską. Właściciele browarów poszukują jęczmienia w okolicy wzdłuż kolei Czerniowieckiej, gdzie ma być najtańszy. Odbyt na owies jeszcze się nie ożywił, chociaż doświadczeni spekulanci zapowiadają, że na wiosnę wywóz tego artykułu okaże się korzystnym. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ po 13 złr. do 13 złr. 50 c., żyto 160 ℔ po 8 złr. do 8 złr. 50 c., jęczmień 142 ℔ po 6 złr., owies 100 ℔ po 3 złr.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: **Tarnów**: pszenica 170 ℔ 12 złr. do 12 złr. 50. c. jęczmień 140 ℔ 6 złr. 50 c. do 7 złr., żyto 160 ℔ 9 złr. do 9 złr. 10 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 do 75 c.. Z powodu znacznego dowozu z Węgier spadły cokolwiek ceny pszenicy i żyta, zakupowano głównie na wywóz do Prus. **Dębica**: pszenica 169 ℔ 12 złr. 70 c., jęczmień 138 ℔ 6 złr. 28 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 75 c., owies 98 ℔ 3 złr. 40 c., rzepak 170 ℔ celnych 10 złr. 50 do 75 c.. popyt znaczny na pszenicę, na żyto dość dobry, nie ma popytu na jęczmień, owies trzyma się w cenie, na rzepak nie ma odbytu, nasienia koniczu nie dowieziono. **Jarosław**: pszenica 170 ℔ 14 złr., żyto 159 ℔ 9 złr., jęczmień 141 ℔ 6 złr. 35 c., owies 99 ℔ 3 złr. 70 c. Popyt na pszenicę i żyto na konsumcyę miejscową ożywia się. Dowieziono znaczną ilość kukurudzy i nasion strączkowych. **Przemyśl**: pszenica 170 ℔ 12 złr. 80 c., żyto 158 ℔ 8 złr. 15 c., jęczmień 134 ℔ 5 złr. 10 c., owies 98 ℔ 2 złr. 60 c.

Bydła rzeźnego i opasowego dowieziono koleją lwowsko-czerniowiecką 680 sztuk i posłano je do Florisdorfu. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 300 szt. wołów. Przed nadejściem lutego nie możemy się spodziewać znaczniejszych transportów bydła rzeźnego. Handel trzodą chlewną zmniejszył się z powodu zamknięcia granicy pruskiej a oraz drożyzny w kraju będącej skutkiem braku paszy.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Jarosław, 18. grudnia. Posłem na Sejm krajowy z gmin wiejskich okręgu wyborczego Lubaczów-Cieszanów wybrany został komisarz powiatowy p. **Morawski** absolutną większością 54 głosów na 107 głosujących.

Wiedeń, 19. grudnia. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych rady państwa wniósł rząd projekt tyczący się procedury cywilnej i ustawy konkursowej. Minister wyznań oznajmia, że Najjaśn. Pan przyzwolił na oddanie gruntów pod budowę nowego uniwersytetu. Na niezwłoczne rozpoczęcie tej budowy umieścił rząd na budżecie tymczasowo sumę 200.000 złr. — Izba uchwala zwrócić pewnemu plebanowi wiejskiemu pismo wymierzone przeciw zachowaniu się izby w kwestyi konkordatowej, jako ubliżające godności izby.

„Wiener Corr.“ donosi, że ambasador włoski Barral przybył dla oddania pisma odwołującego go z Wiednia i udaje się na nową posadę w Bruxeli. Następca Cialdiniego zatrzymany jest jeszcze dłuższy czas we Florencyi.

„Presse“ powiada, że Magnus, poseł pruski, wracający z Mexyku, zajmie posadę bar. Werthera przy dworze wiedeńskim.

„Wanderer“ donosi, że dwóch posłów księcia Czarnogóry przybyło do Konstantynopola z kategorycznem żądaniem odstąpienia portu w Antivari lub w Spizzy, grożąc w razie odmowy zaborem i pomocą Serbów.

Ostatnia poczta.

Londyn, 16. grudnia. W niedzielę Fenyanie żadnych nie robili demonstracyi, spokojność nie została zakłóconą. Czwarta ofiara explozyi skończyła śmiercią, piąta jest bez nadziei. Główni przywódzcy umknęli.

Zurych, 16. grudnia. Wczorajsze zgromadzenia ludu w kantonie Zurych, w Zurychu, Winterthur, Uster i Büllach dały razem 22.500 głosów za rewizyą konstytucyi, potrzeba zaś tylko 10.000 głosów.

Florencya, 16. grudnia. Wiadomość paryskiego „Temps“, że p. Nigra uda się do Londynu i będzie zastąpiony przez Visconti Venostę, jest zupełnie bezzasadna.

Florencya, 16. grudnia. W izbie deputowanych Crispi zastanawia się nad ostatniemi stosunkami dyplomatycznemi z Francyą i oświadczeniami rządu francuskiego. Mówi, że duch konwencyi wrześniowej i oświadczenia rządu francuskiego były zawsze przeciwne wyzwoleniu Rzymu. Dowodzi, że legia antibijska składała się z rzeczywistych żołnierzy francuskich. Konwencya była więc naruszoną zuchwale. Nagania rząd francuski i słowa Rouhera, który znieważał zwyciężonych. Program ministerstwa poddaje krytyce.

Minghetti i Visconti Venosta objaśniają swoje zamiary podczas swego ministerstwa, wykonanie programu i układy z Rzymem. Wykazują, że przeprowadzenie przeciwnego programu było powodem teraźniejszych nieszczęść.

Minister sprawiedliwości odpowiada Crispiemu i żąda dla władz sądowych niezawisłości.

Depretis rozpoczyna swoją mowę poglądem historycznym na układy przy tworzeniu się ministerstwa Cialdiniego.

Konstantynopol, 16. grudnia. „Lewant Herald“ donosi, że rada ministrów uchwaliła nadać kreteńczykom sześć koncesyi żądanych w odpowiedzi na proklamacyę w. wezyra, a mianowicie: uwolnienie na lat kilka od podatków, założenie banku rolniczego, otwarcie portów i subwencya na restauracyę tych, które zostały uszkodzone, rewizya podatków i zniesienie kontrybucyi za zastępstwo w służbie wojskowej.

Bukareszt, 16. grudnia. Książę mianował jeneralnego dyrektora Falcojanu pełnomocnikiem Rumunii do zawarcia konwencyi pocztowej z Serbią.

Nowy Jork, 5. grudnia. W senacie Decar żądał przedłożenia dokumentów w sprawie Alabamy. Summer nagania mesaż prezydenta Johnsona jako podburzający do wojny domowej. Dison republikanin konserwatysta broni Johnsona, utrzymuje, że kongres źle reprezentuje życzenia ludu.

Komisya do spraw zagranicznych uchwaliła, aby każden naturalizowany obywatel amerykański w obcym kraju miał prawo do opieki Stanów Zjednoczonych.

Dzienniki tutejsze podają jako pogłoskę, że do Mexyku przybył poseł cesarza Napoleona.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. grudnia.

Hotel George: PP. Wasilicz-Wojtowockoj Arkadi, c. r. jenerał i Kristi Jan, radca kol., z Petersburga. — Lityński Meliton, z Holibrod. — Podlewski Józef, z Chomiakówki. — Sozański Celestyn, z Kornałowic. — Zadurowicz Kajetan, z Bukowiny.

Hotel europejski: Wybranowski Leon., z Drohiczówki. — Androszewski Ignacy, z Pożyczy.

Hotel Langa: Dr. Stavianicek Franc., c. k. nadlekarz, z Gródka.

Hotel angielski: Torosiewicz Michał, z Sasowa.

Pod Nr. 509¼: Smalawski Felix, z Uherec.

Pod Nr. 514¼: Świecicki Ign., kanonik, z Gologór. — Katyński Stanisław, z Grodowic. — Dunin Stanisław, c. ros. radca tyt., z Odessy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. grudnia.

PP. Bacalbasser Eust. Jerzy, do Jas. — Chudatow Figran Iwano, na Kaukaz. — Kellermann Józef, do Uścia. — Hr. Łączyński Henr., do Dmytrowic — Hr. Łączyński Izydor, do Batiatycz. — Miliński Franc., do Helenkowa. — Munter Herman, do Waniowa. — Rudzki Pius, do Rosyi. — Br. Schiling Alex. na Kaukaz. — Seeliger Karol, c. k. kapit., do Wołkowa. — Zagórski Stan., do Lipowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. grudnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.59	+ 0.8	81.	zach. mi.	10
2. god. po poł.	323 26	+ 2.1	78.	poł.-z. sł.	4
10.god. wiecz.	322 84	+ 2 0	82	„ „	6

TEATR.

Dziś trzecie i ostatnie **przedstawienie francuskie** towarzystwa dramatycznego z Paryża: **„Le mari dans du coton,“** wodwil w 1 akcie. **„J'invite le colonel,“** komedya w 1 akcie. **„Tambour battant,“** wodwil w 1 akcie. Poprzedzi przedstawienie **niemieckie „Die schöne Galathea,“** operetka w 1 akcie.

Jutro: (przedst. polskie.) **„Marya Stuart,“** tragedya w 5 aktach przez Fryderyka Szyllera. Na dochód p. Lecha **Nowakowskiego**.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 18 grudnia

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	70	5	75
Dukat cesarski	„	5	73	5	79
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	92	10	66
Rubel srebrny rosyjski	„	1	87	1	92½
„ papierowy rosyjski	„	1	66	1	68
Talar pruski	„	1	77½	1	80
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	78	09	78	70
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	82	—	82	63
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	94	21	94	80
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	63	83	64	41
Obligi 5% pożyczki narodowej		64	35	65	03
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		203	81	205	63
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	25	169	13
„ banku hipotecznego galic.		73	—	74	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. grudnia 1867.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien. (Za 100 zł.)	towar.
Z pożyczki narod. procentano od stycznia do lipca po 5%	66.20	65.40
od kwiet. do października po 5%	64 80	65.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 50	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78.75	79 —
Metaliki po 5%	55 50	55.60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	149.25	149.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	148 50	149 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74.25	74 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81 15	81.30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 25	90.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	74.60	74 80
Renty Como po 42 lir. aust.	21.50	22.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.50	90.50
Czech	90.—	91.—
Węgier	69.50	70 50
Galicyi	63.50	64 25
Siedmiogrodu	63 50	64 25
Bukowiny	63 50	64 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	673 —	675 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184.30	184 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	615.—	618 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	110 —	110 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700.—	1705.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	241 60	241.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	171 75	172. —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 —	140 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	204 25	204.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	168.—	168.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482 —	484.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

	pien. (za 100 zł.)	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91 75	92.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78 50
Galic. banku hyp. po 6%	94.—	95.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89 75	90 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102 50	103.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 50	98 —

5. Losy.

	pien. (za sztukę.)	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.25	128.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86. —	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	25.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	115.—	118.—
Salma „ 40 „ „	32.—	32.50
Palfiego „ 40 „ „	24.25	24.75
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	25.—	25.50
Windischgrätza 20 „ „	16.50	17.50
Waldsteina 20 „ „	20.75	21.25
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15. —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.25	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101 20	101 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101.30	101 60
Hamburg za 100 M. B.	89 50	89.75
Londyn za 10 ft. szt.	121 35	121.60
Paryż za 100 fr.	48 20	48.30

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.76	5.77
detto. pełnej wagi	5.76	5.77
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.70	9.71
Rosyjski imperyał	10.—	10.05
Talar związkowy	1.78½	1.79½
Srebro	119.25	119 75
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 78³⁄₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. grudnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	55	70
„ z procentami z maja i listopada	57	75
5% pożyczka narodowa	65	10
Losy z 1860 roku	81	70
Akcye banku wiedeńskiego	677	—
„ „ kredytowego	183	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	121	25
Srebro	119	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	76

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2675) **Kundmachung.**

Nr. 9638-Pr. Bei der am 2. December d. J. in Folge der A. h. Patente vom 21. März 1818 und 23. December 1859 vorgenommenen 470. Verlosung der alten Staatsschuld ist die Serien-Nummer 407 gezogen worden.

Diese Serie enthält kärntnerisch-ständische Aerarial-Obligationen, und zwar: Nr. 230 bis einschließig Nr. 2286 im ursprünglichen Zinsenfuße von 3½%, und Nr. 1 bis einschließig Nr. 1324 im ursprünglichen Zinsenfuße von 4%, im Gesammt-Capitalsbetrage von 1,317.094 fl. 48 kr.

Diese Obligationen werden auf den ursprünglichen Zinsenfuß gesetzt, und für dieselben auf Verlangen der Partheien nach Maßgabe des in der Kundmachung des h. k. k. Finanz-Ministeriums vom 26. October 1858 Z. 5286 (F. M. R. G. Bl. Nr. 190) veröffentlichten Umstellungsmaßstabes 5%tige auf österr. Währung lautende Obligationen erfolgt.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 7. December 1867.

Obwieszczenie. (2)

Nr. 9638-Pr. Dnia 2go grudnia b. r. odbyło się w myśl najwyższych patentów z dnia 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 roku 470te losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto seryę numer 407.

Serya ta zawiera karyntyńskie stanowe obligacye skarbowe, a mianowicie: Nr. 230 do Nr. 2286 włącznie o pierwotnej stopie procentowej 3½ proc. i Nr. 1 do Nr. 1324 włącznie o pierwotnej stopie procentowej 4 procent., w ogólnej sumie kapitału 1.317.094 zł. 48 cent.

Obligacye te będą postawione na pierwotnej stopie procentowej i na żądanie stron będą za nie wydawane obligacye 5proc. na walutę austryacką opiewajace według skali wymiany ogłoszonej obwieszczeniem c. k. ministerstwa skarbu z 26. października 1858 l. 5286 (F. M. Dz. u. p. Nr. 190).

Z. c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. grudnia 1867.

(2628) **Edykt.** (1)

Nro. 8381. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że na rekwizycyę c. k. sądu krajowego we Lwowie z d. 1. czerwca 1867 do l. 29025 dozwolona powyższą uchwałą na zaspokojenie należytości galic. Towarzystwa kredytowego w kwotach 9302 zł. 2 c. w. a. i 2500 zł. w. a. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Płonne z przyległościami Kożuszne i Wysoczany w powiecie Sanockim obwodzie dawniej Sanockim położonych, dłużniczce Rozalii z Siarczyńskich Truskolawskiej ut Dom. 281, p. 124 i 125, n. 24 i 25 haer. własnych, w tutejszym sądzie na trzech terminach, a to na dniu 3. lutego 1868, na dniu 2. marca 1868 i na dniu 20. kwietnia 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 23.842 zł. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sume 2384 zł. 20 c. w. a. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej, jako wadyum złożyć. — Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiznie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby zaś dobra te w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 20. kwietnia 1868 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

5. Ekstrakt tabularny jako też i bliższe warunki licytacyi powyższych dóbr może każdy chęć kupienia mający w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O tem zawiadamia się obie strony, dalej wierzycieli hypotecznych wspomnionych dóbr, z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Ignacego Truskolawskiego, niemniej tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała wcale nie, lub w należytym czasie doręczoną nie została, i tych którzyby po dniu 1go stycznia 1867 do tabuli krajowej weszli, do rąk kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 30. października 1867.

(2629) **Edykt.** (1)

Nro. 8120. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na rekwizycyę c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 26936 dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 26936 na zaspokojenie należytości galic. Towarzystwa kredytowego w kwocie 921 zł. 42½ c. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Osławice w powiecie Liskim, obwodzie dawniej Sanockim położonych, dłużnikom pp. Leonardowi i Rozalii z Siarczyńskich Truskolawskim ut Dom. 281, pag. 151, n. 24 haer. własnych, w tutejszym sądzie na trzech terminach, a to na dniu 28. stycznia 1868, na dniu 24. lutego 1868 i na dniu 23. marca 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 4179 zł. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 417 zł. 90 c. w. a. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. — Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotówce złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby zaś dobra te w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 23. marca 1868 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawajacy na terminie wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

5. Ekstrakt tabularny i bliższe warunki licytacyi tychże dóbr wolno każdemu chęć kupienia posiadającemu w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub odpisać.

O tem uwiadamia się obie strony tudzież wierzycielkę hypoteczną z miejsca pobytu wiadomą — p. Katarzynę Sidorowiczowę do rąk własnych, dalej gminę Osławice do rąk przełożonego tej gminy, wszystkich zaś wierzycieli hypotecznych którymby uchwała licytacyę pozwalająca albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną nie została, dalej tych wierzycieli hypotecznych, ktorzyby po dniu 8. lutego 1867 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego jako też przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 30. października 1867.

(2625) **Edykt.** (1)

Nro. 2533. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia Izaaka Lichtensterna a względnie jego spadkobierców niniejszym edyktem, iż przeciw niemu tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom jego i innym, Rachel Hendel Fischerowa wytoczyła pod dniem 24. października 1867 do l. 2533 pozew o uznanie prawa Izaaka Lichtensterna i jego spadkobierców do spadku po Józefie Lichtensternie za zgasłe, dalej o przyznanie Rachli Hendli Fischerowej prawa własności do ⅓ części spadku po Józefie Lichtensternie pozostałego, czyli do ⅓ części przedmiotów do tegoż spadku należących, na 275 zł. 44 c. w. a. oszacowanych, i o uznanie, iż Rachli Lichtensternowej czyli Pancerowej prawo dożywocia na żadnej części majątku spadkowego po Józefie Lichtensternie pozpstałego nie służy, — i że termin do rozprawy ustnej na dzień 24. stycznia 1868 o godzinie 9tej z rana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Izaaka Lichtensterna a względnie jego spadkobierców nie jest wiadome, naznacza c. k. sąd powiatowy celem zastępowania tychże na ich niebezpieczeństwo i koszta tutejszego c. k. notaryusza p. Ludwika Łapińskiego, z którym się wytoczoną sprawę podług postępowania cywilnego dla Galicyi przeprowadzi.

Niniejszym edyktem upomina się zatem zapozwanych, ażeby albo w należytym czasie się zgłosili, albo wywodów prawnych dotyczących się tej sprawy ustanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę sobie obrali i o tem tutejszemu c. k. sądowi donieśli, w przeciwnym bowiem razie ściągnęliby na siebie wszystkie im szkodliwe skutki.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 28. listopada 1867.

(2677) **Edikt.** (1)

Nr. 16260. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stadt Lemberg und deren Vorstädte Sect. I. wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß im Executionswege des rechtskräftigen Zahlungsauftrages des k. k. Gebührenbemessungsamtes vom 23. August 1866 Z. B. 6109 zur Hereinbringung der mittelst bezogenen Zahlungsauftrages bemessenen Gebühr pr. 7 fl. 22 kr. öst. W. sammt 5% Verzugszinsen vom 17. März 1861 angefangen, dann der mit dem Bescheide vom 7. Mai 1866 Z. 10470 zugesprochenen Executionskosten pr. 7 fl. 22 kr. öst. W. und der für das gegenwärtige Gesuch hiemit im ermäßigten Betrage pr. 8 fl. öst. W. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbietung der für Johann Maśnik über die Häifte der Realität sub Nr. 149 4/4 intabulirten Summe pr. 100 fl. C. M. zu Gunsten des hohen Aerars unter nachstehenden Bedingungen hiemit bewilligt, welche Veräußerung am 7. Jänner und 21. Jänner 1868 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts im Commissionslocale Nr. 3 vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der Nominalwerth der Summe mit 100 fl. C. M. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden zehn Percent des Ausrufspreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Der Bestbieter ist verpflichtet die erste Kaufschillingshälfte, mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 14 Tagen, die zweite binnen 30 Tagen vom Tage des zu Gericht angenommenen Feilbietungsactes an gerechnet, gerichtlich zu erlegen. Nach Bezahlung der ersten Kaufschillingshälfte wird dem Bestbieter das nicht im Baaren geleistete Angeld zurückgestellt.

4. Bis zur vollständigen Berichtigung des Kaufschillings hat der Käufer den bei ihm verbleibenden Restkaufschilling mit 5 von 100 zu verzinsen.

5. Der Käufer ist verbunden die intabulirten Lasten aber nach Maßgabe des angebotenen Kaufschillings zu übernehmen. Die Aerarialforderung wird dem Käufer nicht belassen.

6. Sollte die Summe in den ersten zwei auf den 7. Jänner und auf den 21. Jänner 1868 festgesetzten Terminen um den Ausrufspreis nicht an Mann gebracht werden können, so wird im Grunde der §§. 148 und 152 G. O. und des Kreisschreibens vom 11. September 1824 Zahl 46612 die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 21. Jänner 1868 um 11 Uhr Früh bestimmt, worauf sodann dieselbe in dem anzuberaumenden Licitationstermine auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden.

7. Sobald der Bestbieter den ganzen Kaufschilling erlegt oder sich ausgewiesen haben wird, daß die Gläubiger ihre Forderungen bei ihm belassen wollen, so wird ihm das Eigenthumsdecret ertheilt, die auf der erstandenen Summe haftenden Lasten extabulirt und auf den Kaufschilling übertragen werden. Sollte derselbe nur die erste Kaufschillingshälfte erlegen, so werden sämmtliche Licitationsbedingnisse, insbesondere der rückständige Kaufschillingsrest im Lastenstande der erstandenen Summen intabulirt und alle Lasten auf den Kaufschillingsrest übertragen.

8. Die Gebühr für die Übertragung des Eigenthumes hat der Käufer aus Eigenem zu entrichten.

9. Sollte der Bestbieter den gegenwärtigen Licitationsbedingungen in was immer für einem Puncte nicht genau nachkommen, so wird die Summe auf seine Gefahr und Kosten in einem einzigen Licitationstermine veräußert und das Angeld so wie der allenfalls erlegte Theil des Kaufschillings zu Gunsten der Hypothekargläubiger für verfallen erklält werden.

10. Hinsichtlich der auf dieser Summe haftenden Lasten werden die Kauflustigen an das Grundbuch gewiesen.

Schließlich wird allen jenen Gläubigern des Johann Maśnik, welche allenfalls später in die Stadttafel gelangen würden, und denen der diesfällige Bescheid nicht zugestellt werden konnte, ein Curator in der Person des Landesadvocaten Hrn. Dr. Męciński mit Substituirungs des Advocaten Herrn Dr. Dzidowski bestellt, und demselben der gegenwärtige Bescheid zugestellt.

Lemberg, am 27. November 1867.

(2660) **Kundmachung.** (1)

Nro. 3126. Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty wird bekannt gemacht, daß der unterm 17. Mai 1866 Z. 1760 wider David Gross, Vermischtwaarenhändler aus Czaniec, eröffnete Concurs in Folge außergerichtlicher Befriedigung der Gläubiger aufgehoben und dem benannten Cridatar die freie Vermögensverwaltung eingeräumt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kenty, am 3. December 1867.

(2635) **Kundmachung.** (3)

Nro. 37265. Es ist ein **Johann Franz Hofmann**-sches Convicts-Stipendium jährlicher 315 fl. öst. W. vom I. Semester des St. J. 1867-8 an, in Erledigung gekommen.

Zum Genuße dieses Sipendiums sind nach den stiftsbrieflichen Bestimmungen die Seitenverwandten des Stifters **Johann Franz Hofmann**, ehemaligen Domprobstes zu **Lemberg**, gleichen Namens, — in deren Ermanglung aber dürftige Knaben, deren Väter sich um den Staat verdient gemacht haben, welche aber die IV. Gymnasialclasse noch nicht überschritten haben dürfen, berufen.

Der Genuß dieses Stipendiums dauert bis zur Vollendung der Studien, die der Stipendist in **Wien** zurückzulegen hat.

Die Bewerber um dieses Stipendium haben ihre mit dem Taufscheine, dem Impfungs- und Mittellosigkeits-Zeugnisse, ferner mit den Studien-Zeugnissen der beiden letzten Semester und rücksichtlich mit dem Frequentations-Zeugnisse, endlich insoferne ein besonderes Vorzugsrecht geltend gemacht werden will, mit den diesfälligen Beweisen belegten Gesuche bis 20. December 1867 bei der k. k. n. öst. Statthalterei zu überreichen.

Von der k. k. n. öst. Statthalterei.

Wien, am 18. November 1867.

(2670) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 12630. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zamierza na gruntach przeznaczonych pod budowę zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie pode Lwowem oddać następujace roboty w drodze przedsiębiorstwa do wykonania:

a) Roboty ziemne około wyrównania przestrzeni pod budowę przeznaczonej, wynoszące ziemi zebranej sążni brytnych 1429.

b) wyrobienie z własnego materyału i ustawienie parkanów w ilości sążni bieżących 459¼.

Wzywa się przeto niniejszem chcących objąć te roboty, do złożenia dwóch oddzielnych zapieczętowanych deklaracyj w Wydziale krajowym w biórze referenta spraw szpitalnych, najpóźniej do 30go grudnia 1867 do godziny 12tej w południe, w którymto dniu i czasie nastąpi otwarcie deklaracyi i zatwierdzenie z nich najkorzystniejszej. Wszakże Wydział krajowy zastrzega sobie prawo, przy wyborze przedsiębiorcy nie wiązać się jedynie niskością ceny ofiarowanej.

Wadyum do deklaracyi na roboty ziemne w kwocie 200 zł., zaś do deklaracyi na budowę parkanów w kwocie 300 zł. w. a. powinno być dołączone.

Bliższe warunki obowiązywać mające oferentów, jako też rysunki, wyrachowania, objaśnienia robót i wzory do deklaracyi, przejrzeć można codziennie w pomienionem biórze od godziny 9tej zrana do 3ciej popołudniu.

We Lwowie, dnia 16. grudnia 1867.

Z Wydziału krajowego.

(2669) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 6214. Dnia 20. grudnia o godzinie 10tej rano mają się odbyć w kancelaryi Dyrekcyi szpitalu powszechaego następujące licytacye na rok 1868:

a) na dostawę słomy;
b) „ „ mydła i świec;
c) „ „ naczynia glinianego;
d) „ „ „ szklannego;
e) „ „ wina, i
f) „ „ robót szklarskich.

Mający chęć licytowania winni złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum:

na przedsiębierstwo

dostawy słomy	w kwocie	80	złr.
„ mydła i świec .	„	60	„
„ naczynia glinianego	„	20	„
„ „ szklannego	„	20	„
„ wina	„	200	„
„ robót szklarskich	„	20	„

O bliższych szczegółach dowiedzieć się można w kancelaryi Zarządu szpitalu powszechnego w godzinach kancelaryjnych.

Lwów, z Zarządu szpitalu powszechnego.

(2621) **Edikt.** (3)

Nr. 1845. Vom **Lubaczower** k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen des **Lemberger** k. k. Landesgerichtes vom 7ten September l. J. Zahl **45794** zur Hereinbringung der anderen Hälfte der, dem hoh. Aerar schuldigen Summe von **1097** fl. 49½ kr. C. M. s. N. G. die den Eheleuten **Johann** und **Anna Jaroszewskie** gehörige in **Lubaczów** unter **Conscr. Nr. 333 Sect. I.** gelegene Realität am **16.** und **30.** Jänner und **24.** März **1868**, jedesmal um **11** Uhr Vormittags im Gerichtshause unter nachstehenden Bedingungen öffentlich veräußert wird:

1tens. Zum Ausrufspreise wird der, nach dem Schätzungsacte vom 15ten Mai **1867** erhobene Werth von **1440** fl. öst. W. angenommen.

2tens. Jeder Kauflustige ist verbunden zehn Procent des Ausrufspreises als Angeld zu Handen der Licitationscommission im Baaren oder mittelst Staatspapieren oder ständisch-galizischen Pfandbriefen nach dem Tagescurse oder mittelst den Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbiethenden zurückbehalten und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

3tens. Der Bestbieter ist verpflichtet die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 30 Tagen: die zweite binnen zwei Monaten vom Tage des zu Gericht angenommenen Feilbietungsactes an gerechnet, gerichtlich zu erlegen.

Nach Bezahlung der ersten Kaufschillingshälfte wird dem Bestbieter das nicht im baaren geleistete Angeld zurückgestellt.

4tens. Sollte die Realität in den ersten zwei auf den 16ten und 30ten Jänner 1868 festgesetzten Terminen um den Ausrufspreis nicht an Mann gebracht werden können, so wird im Grunde der §§. 148 und 152 G. O. und des Kreisschreibens vom 11ten September 1824 Z. 46612 die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 4ten März 1868 bestimmt, und sodann dieselbe im dritten Licitationstermine auch unter dem Schätzungswerthe um jeden Preis feilgeboten werden.

Die übrigen Licitationsbedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Lubaczow, den 29. November 1867.

(2605) **Edict.** (3)

Nr. 3060. Vom k. k. Bezirksgerichte zu **Tarnobrzeg** wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das kaiserl. Patent vom 20. November 1852 Zahl 251 d. R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des **Noe Goldmann** aus **Tarnobrzeg** der Concurs hiemit eröffnet.

Wer also an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter **Carl Lechowicz**, welchem zum Substituten **Schulim Wahl** beigegeben wird, bei diesem k. k. Bezirksgerichte bis 28. Februar 1868 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung sodern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Corcursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse wird die Tagsatzung bei diesem k. k. Bezirksgerichte auf den 7ten März 1868 um 10 Uhr Vormittags anberaumt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tarnobrzeg, den 25. November 1867.

(2612) **Edict.** (3)

Nro. 20931. Vom **Stanisławower** k. k. Kreisgerichte wird dem **Leopold Pöltenberg**, **Leopold Rother**, **Anna Hickel**, **Martin Ferdinand** zw. N. **Liebmann**, Baron **Rast**, **Johann Starzewski**, **Ludwig Darippe**, **Stanislaus Jarzymowski**, **Stanislaus Hempel Adreas**, **Conrad** und **Ludwig Renzhausen**, **Thadaeus Stempkowski**, **Isak Jacob Reitzes**, **Joseph Tschapek** und **Dominik Jaruntowski**, und im Falle deren Ablebens ihren Erben hiemit bekannt gemacht, daß unterm 20. November 1867 Z. 20931 **Anton Szadbej** gegen dieselben und andere eine Klage wegen Extabulirung der Cautionssummen von 1000 Duc. oder 4500 fl. C. M. sammt allen Superlasten aus dem Lastenstande der Güter **Borodyczyn** oder **Bohorodyczyn** hiergerichts eingebracht hat, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 21. Jänner 1868 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da der Wohnort dieser Belangten unbekannt ist, so wurde denselben zum Curator der Hr. Advocat **Dwernicki** mit Substituirung des Hrn. Advocaten **Maramorosch** bestellt.

Dieselben werden nun aufgefordert, entweder dem bestellten Curator die zu ihrer Vertheidigung nöthige Information zeitlich vor dem Termine zu übergeben, oder sich einen andern Bevollmächtigten zu ernennen und ihn diesem Gerichte bekannt zu geben, widrigens sie die aus der Verabsäumung entstehenden üblen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Stanisławów, am 25. November 1867.

(2617) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 12749. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia **przez Leibę Proch** wygranej sumy wexlowej 600 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 27. września 1864 bieżącemi i kosztami sądowemi w kwocie 15 złr. 58 c. w. a., tudzież w celu pokrycia kosztów egzekucyjnych 8 złr. 17 c. w. a. i obecnych w kwocie 16 złr. 40 c. w. a. przymusowa publiczna przedaż sumy 1000 duk. i prawa do pobierania odpowiedniej części z czynszu dzierżawnego dobr Cłopczyc wedle Dom. 357 pag. 185 nr. 34 on. na rzecz dłużnika Karola Barańskiego w stanie biernym dóbr Chłopczyc ciążącej, w dwóch terminach, a to 16. stycznia 1868 i 20. lutego 1868 każdą razą o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami odbędzie się:

Przedaż powyższej sumy nastąpi na pierwszym terminie tylko za cenę wyższą od nominalnej wartości, rachując dukat wedle kursu Gazety Lwowskiej na dniu licytacyi, lub za cenę nominalnej wartości, którą się jako cenę wywołania stanowi, równą, na drugim zaś i poniżej ceny wywołania.

Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum 10% ceny wywołania w gotówce, lub listach zastawnych kredytowego zakładu galic., akcyjnego banku hypotecznego, lub w obligacyach państwowych wedle kursu Gazety Lwowskiej na dniu licytacyi obliczyć się mających do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum od najwięcej ofiarującego do depozytu się złoży, innym zaś po skończeniu licytacyi zwrócone zostanie. Dalsze warunki licytacyjne i extrakt tabularny mogą chęć kupienia majace w tutejszo-sądowej registraturze, lub w dniu licytacyi przed komisyą licytacyjną przejrzeć.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających, jako też proszącego, dłużnika, pp. Antoniego Delinowskiego, Michała Barańskiego, tudzież wierzycieli następujących: Fischla Aberdama, Markusa Selingera, Freide Menkes, Süsla Chilf, Herszka Bernfeld, Abrahama Offe, Jakóba Schönberga, Feiwla Połturaka, c. k. prokuratoryę finansową imieniem wys. skarbu, Dawida Hopfingera, Juliana Szemelowskiego, Konrada Gregorowicza i Eliasza Stroh do rąk własnych, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 24. października 1867 do tabuli weszli, i tych, którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiek bądź przyczyny wcześnie doręczoną nie została, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Pawlińskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, 26. listopada 1867.

(2613) **Edykt.** (3)

Nr. 7451. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że w skutek zawezwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 21979 na zaspokojenie należytości galic. towarzystwa kredytowego w kwocie 7195 złr. 23 kr. a. w. i 2695 złr. a. w. zpn. dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 18. maja 1867 do l. 21979 publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Jasionów, w powiecie Brzozowskim, dawniejszym obwodzie Sanockim położonych, dłużnikom pp. Henrykowi i Franciszkowi Truskolawskim, ut Dom. 267 pag. 204 n. 12 haer. własnych w dwóch terminach, a to na dniu 20. stycznia 1868 i na dniu 17. lutego 1868 każdą razą o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr, przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 22.940 złr. a. w.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłaczeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 229 złr. a. w. bądź w gotowiźnie bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu w gazecie lwowskiej notowanego nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiźnie złożonem było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby dobra te w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 17. lutego 1868 o 4. godz. popołudniu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący, uważani będą.

5. Wyciąg tabularny w t. s. registraturze przejrzanym być może.

O tem zawiadamia się strony, dalej wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych, do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Abisza Kanner, Samuela Chill, Leibę Chill, Silkę Chill, Abrahama Kanarienvogel, Izaaka Halpern, Süssel Oberländer i Blume Diller niemniej tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła i tych, którzy po dniu 4. grudnia 1866 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adw. Dr. Mochnackiego z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Rygera i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl dnia 30. października 1867.

(2657) **Kundmachung.** (3)

Nro. 4412. In **Dolina** wurde eine k. k. Telegraphenstation mit beschränktem Tagdienst für den allgemeinen Verkehr eröffnet.

Vom k. k. Telegraphen-Inspectorate.

Lemberg, am 14. December 1867.

(2642) **Edict.** (2)

Nro. 19048. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht: Es sei in die Eröffnung eines Concurses über das gesammte bewegliche und über das in denjenigen Kronländern, für welche die Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, R. G. B. Nr. 251 in Wirksamkeit steht, befindliche unbewegliche Vermögen des Moses Heilbrun in Krakau gewilligt worden. — Daher wird Jedermann, der an erstgedachten Verschuldeten eine Forderung zu stellen berechtigt zu sein glaubt, erinnert, bis zum 29. Februar 1868 einschließlich die Anmeldung seiner Forderung in Gestalt einer förmlichen Klage wider den Vertreter dieser Concursmasse bei diesem Gerichte einzureichen, und es sei zum Concursmassevertreter Hr. Advocat Dr. Korecki, zu seinem Stellvertreter Hr. Advocat Dr. Rosenblatt und zum einstweiligen Vermögensverwalter Hr. Dr. Korecki bestellt worden.

Wer seinen Anspruch an diese Concursmasse binnen obiger Frist nicht anmeldet, oder unterlassen würde, in seiner Klage nicht nur die Richtigkeit seiner Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Klasse gesetzt zu werden verlangte, zu erweisen, wird nach Ablauf der Frist nicht mehr angehört, und diejenigen, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet haben, sollen in Rücksicht des gesammten in obbenannten Ländern befindlichen Vermögens des Eingangs genannten Verschuldeten ohne Ausnahme auch dann abgewiesen sein, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührt, wenn sie auch ein eigenes Gut von der Masse zu fordern hätten, oder wenn auch ihre Forderung auf ein liegendes Gut des Verschuldeten vorgemerkt wäre, daß also solche Gläubiger, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst zu Statten gekommen wäre, abzutragen verhalten werden würden.

Endlich wird zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditorenausschußes die Tagfahrt auf den 12. März 1868 um 10 Uhr Vormittags angeordnet, zu welcher sämmtliche angemeldeten Gläubiger vorgeladen werden.

Krakau, am 10. December 1867.

Edykt.

Nro. 19048. C. k. sąd krajowy Krakowski podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż na cały gdziekolwiek się znajdujący majątek ruchomy Mojżesza Heilbrun kupca z Krakowa, tudzież na nieruchomy majątek tegoż, o ile majątek ten znajduje się w krajach koronnych, w których ces. rozporządzenie z dnia 20. listopada 1852 l. 251 D. P. P. obowiązuje, otwiera się konkurs.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy sobie do rzeczonej masy konkursowej prawa roszczą, aby swoje z jakiegokolwiekbądź tytułu pochodzące pretensye najdalej do dnia 29. lutego 1868 pozwem wystosowanym przeciwko zastępcy upadłości w osobie p. adwokata Dra. Koreckiego ustanowionemu, któremu się na zastępcę p. adwokata Dra. Rosenblatta dodaje, zgłosili. Tymczasowym zarządcą majątku mianuje się równie p. adwokata Dra. Koreckiego. Jeżeliby kto do powyższego terminu pretensyi swojej nie zgłosił, wykluczony zostanie od majątku tak obecnie do upadłości należącego, jako też w przyszłości przyrość mogącego, o ileby takowy przez zgłaszających się wierzycieli wyczerpany został, a to bez względu na przysługujące im prawo własności lub zastawu do jakiejś rzeczy do upadłości należącej, oraz bez względu na prawo kompenzacyi, w którychto przypadkach nawet do zapłacenia długu do masy znagleniby zostali.

Do wyboru stanowczego zarządcy, tudzież wydziału wierzycieli wyznacza się termin na 12. marca 1868, godz. 10tą przed południem, na który wszyscy wierzyciele, którzy swe pretensye zgłoszą, wezwani zostają.

Kraków, dnia 10. grudnia 1867.

(2633) **Edikt.** (2)

Nr. 4545. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird über Ansuchen des Menasses Landau der unbekannt wo sich aufhaltende Isaac Arie aufgefordert, binnen 30 Tagen nachzuweisen, daß die zu seinen Gunsten im Lastenstande der Realität sub Nr. 1019-1020 in Brody Dom. reent. tom. 24. fol. 11. pos. 6. on. vorkommende Pränotation der Wechselsumme von 13500 fl. Rh. gerechtfertiget ist, oder die Frist dazu offen gehalten würde, widrigenfalls über Ansuchen des Eigenthümers dieser Realität die besagte Lastenpost gelöscht werden würde. Auch wird demselben bekannt gegeben, daß für ihn der hiesige Gerichtsadvocat Dr. Ornstein zum Curator bestellt wurde, welchem derselbe rechtzeitig die erforderlichen Behelfe mitzutheilen hat, indem er sonst den Nachtheil der Versäumung sich selbst zuzuschreiben hätte.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 5. December 1867.

(2636) **Edykt.** (2)

Nr. 62378. C. k. sąd krajowy lwowski niniejszem z miejsca pobytu swego niewiadomego p. Zygmunta Rodakowskiego zawiadamia, że w skutek prośby p. Pauliny z Budzińskich Raczyńskiej de praes. 20. kwietnia 1867 do liczby 22970 tutejszo-sądową uchwała z dnia 18. maja 1867 do l. 22970 intabulacya sumy wekslowej 1700 talarów pruskich na dobrach Palaicze i części Palaicze została dozwolona, którą to uchwałę p. adwokatowi krajowemu Drowi. Gregorowiczowi, jako postanowionemu dla niego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Męcińskiego kuratorowi, doręcza się.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. listopada 1867.

(2643) **Edykt.** (2)

Nro. 66656. C. k. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem p. Zygmunta Rodakowskiego, że przeciw niemu wniósł p. Emil Strzelecki pod dniem 30. listopada 1867 l. 66656 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. w. a., na którą prośbę pod dniem dzisiejszym nakaz płatniczy wydany został.

Gdy miejsce pobytu p. Dra. Zygmunta Rodakowskiego temu sądowi jest niewiadomem, przeto ustanawia się dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Tarnawieckiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Męcińskiego, z których pierwszemu powyższy nakaz płatniczy się doręcza.

Lwów, dnia 4. grudnia 1867.

(2627) **Edykt.** (1)

Nro. 2234. Ze strony c. k. sądu powiatowego Tyczyńskiego oznajmia się, że na dniu 23. kwietnia 1864 umarł w Kraczkowy Jakób Schajer, nie zostawiwszy żadnego ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu Antoniego Schajera, najstarszego syna Jakóba Schajera, sądowi wiadomem nie jest, tedy wzywa się pomienionego Antoniego Schajera, aby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego do tutejszego sądu zgłosił i swą deklaracyę do spadku Jakóba Schajera wniósł, albowiem w razie przeciwnym spadek tylko ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem Antoniego Schajera w osobie Jana Schajera ustanowionym, przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tyczyn, dnia 20. listopada 1867.

(2652) **Edykt.** (2)

Nro. 21978. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem uwiadamia nieobecnego, z miejsca pobytu niewiadomego Teodora Galler, że przeciwko niemu na podstawie wekslu z dnia 29. listopada 1864 nakaz zapłacenia sumy wekslowej 130 zł. w. a. z pn. na rzecz Fischla Goldnera jeszcze pod dniem 25go stycznia 1865 do l. 1407 wydany, obecnie ustanowionemu dla tegoż Teodora Galler kuratorowi w osobie p. adwokata Dra. Rosenberga z substytucyą p. adwokata Dra. Maramorosza jednocześnie się doręcza.

Stanisławów, dnia 11. grudnia 1867.

(2656) **Edykt.** (2)

Nro. 4483. Od c. k. sądu powiatowego w Kołomyi oznajmia się niniejszem Jana Ostafijów i Jana Batagli z miejsca pobytu nieznanych, iż p. Zenon Krzyczunowicz pod dniem 4. sierpnia 1867 do l. 4483 pozew przeciw małżonkom p. Franciszkowi i Kamili Degraudi, na pierwszem miejscu wymienionych i przeciw Janowi Ostafijów i Janowi Batagla, o zapłacenie sumy 15.000 zł. w. a. wniósł i że dla wtórpozwanych z miejsca pobytu nieznanych Jana Ostafijów i Jana Batagli, p. adwokat Dr. Semilski w Kołomyi kuratorem dla tychże na ich koszta postanowionym został i dotycząca uchwała doręczona mu została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kołomyja, dnia 19. października 1867.

(2630) **Edykt.** (2)

Nro. 6769. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Izaaka H[illegible], że przeciw niemu Dawid Birnbaum o zapłacenie sumy wekslowej 24 zł. 13 c. w. a. z pn. pod dniem 4. grudnia 1867 do l. 6769 wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu do rozprawy według prawa wekslowego termin na dzień 8. stycznia 1868 o godzinie 10tej przed południem w niniejszym sądzie wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Izaka Heidelbek nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieeczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Geislera z zastępstwem p. adwokata Dra. Zbyszewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 5. grudnia 1867.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Brochüre: „Gepfefferte Briefe von Friedrich Hecker, Mannheim, Druck und Verlag von J. Schneider 1868", die Verbrechen des Hochverrathes §. 50 c. St. G., der Majestätsbeleidigung §. 63 St. G., der Beleidigung der Mitglieder des kais. Hauses §. 64 St. G. und des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 305 St. G. begründe und verbindet damit nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung.

Wien, am 6. December 1867. (2634)

Der k. k. Präsident: Boschan mp. — Der k. k. Rathssecretär: Thallinger mp.

Se. k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 1. December 1867 die Aufhebung der von dem ehemaligen Landesgerichte in Venedig gegen die italienischen Zeitungen: Il Diritto, la Nazione, l'Italie, il Pasquino, Giornale illustrato, Corriere egiziano, la Rivista teatrale melodramatica, il Sole, Gazetta di Firenze, l'Opinione, Emporio pittoreseo, Museo di famiglia und la Perseveranza erlassenen gerichtichen Verbote der weiteren Verbreitung in Oesterreich aus Allerhöchster Gnade zu bewilligen geruht.

Wien, am 8. December 1867. (2646)

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.